

۳۴ _ ای خادمه عالم انسانی نامهات رسید و از مضمون بسیار ممنون شدیم برهانی قاطع بود و دلیلی ساطع در اینعصر نورانی و ترقی عالم انسانی چنین شایسته و سزاوار است که انسان جانفشان عموم گردد و خادم عالم انسانی شود هر امر عمومی الهی است و هر امر خصوصی ناسوتی لهذا مظاهر مقدسه الهیه جمیع عمومی بود و شامل عالم انسانی بود هر انسان ناقصی خود پرست و در فکر راحت و منفعت خویش است چون یکقدری فکرش اتساع یابد در فکر راحت و نعمت خاندانش افتد اگر فکرش اتساع بیشتر یابد در فکر سعادت اهل شهرش افتد و چون افکار متسع بیشتر شود در فکر عزت وطن و ملتش افتد و چون افکار اتساع تام یابد و بمنتهی درجه کمال رسد در فکر علویت نوع انسان افتد خیر جمیع خلق طلبد و راحت و سعادت جمیع ممالک را این دلیل بر کمال است لهذا مظاهر مقدسه الهیه در فکر عموم بودند و در حیات عموم کوشیدند و بتربیت عموم پرداختند مقاصدشان محصور نبود بلکه شمول و اتساع عمومی داشت پس شماها نیز باید در فکر عموم بشر باشید که نوع انسانی تربیت شود و اخلاق بکلی تعدیل یابد و روی زمین بهشت برین شود جمیع اهل ادیان و ملل را دوست داشته باشید یعنی دوستی حقیقی صمیمی و این دوستی را بعمل بنمائید نه بلسان چه که بلسان اهمیتی ندارد اکثر بشر بلسان خیر خواهند و لکن عمل امتحان است